

Derpaa har jeg faaet det Svar af det ærede Medlem fra Ringkøbing, at han vil altid holde H. P. Hanssen meget til gode, fordi det ærede Medlem har saa megen Sympati for ham. Han vil altid holde ham meget til gode; der er ligesom en lille Klang af, at selv om H. P. Hanssen for Øjeblikket foretager sig meget, som det ærede Medlem ikke billiger, vil det ærede Medlem dog holde ham til gode paa Grund af Fortiden og paa Grund af de varme Følelser, det ærede Medlem har overfor hans Arbejde i Fortiden. Men det er heller ikke helt klart, om det er saaledes at forstaa, og derfor synes jeg, at det ærede Medlem skulde ganske simpelt sige, hvorledes han stiller sig. Er det ærede Medlem enig med Flensborggruppen eller med den nordslesvigske Gruppe?

Paa samme Maade er ogsaa det ærede Medlems Meddelelse om hans Stilling til Internationaliseringspørgsmaalet meget uklar. Det ærede Medlem siger, at han tror ikke, vi faar Flensborg, og jeg formoder, at det ærede Medlems Udtalelser i saa Henseende maa have vakt en dyb Skuffelse hos det ærede 7de Medlem for Randers Amt (Harboe), som talte et Øjeblik derefter. Det ærede Medlem fra Ringkøbing sagde: Men derfor kan vi jo ikke lægge Hænderne i Skødet. Nej, i Sandhed, det har han Ret i, men det, som det drejer sig om, er at vide bestemt: Hvad vil man gøre, og hvad vil man ikke gøre? Der sagde det ærede Medlem ogsaa med en af disse Vendinger, som ikke giver nogen klar Besked, at naar man fra Flensborgs, fra de Danskes eller danskstemmendes Side kræver Internationalisering, saa maa vi staa ved Siden af dem i Paris. Jeg spørger det ærede Medlem fra Ringkøbing: Betyder dette, at han mener, at den danske Regering, den danske Stat skal træde ind for Planen om Internationalisering af Flensborg? Jeg har i Dag oplæst en Udtalelse af „Hejmdal“, hvori det udtrykkelig pointeres, at ved en saadan Politik føres man ud i et Uføre.

Det ærede Medlem bekræftede, at Tanken om Internationalisering fandtes ikke i Fredstraktaten. Men paa hvilket Grundlag kan man da rejse denne Sag overfor Fredstraktatens Fuldbyrdere? Jeg tror, vi tør sige, at Danmark først og fremmest af alle har Interesse i at holde sig til Fredstraktatens Ord og Bestemmelser, thi det er derpaa, vor Ret hviler. Men dernæst, i det Øjeblik Internationaliseringskravet rejses i Mellemslesvig, hvad ser vi

da? Vi ser, at i samme Øjeblik rejser der sig en vis tysk Bevægelse og siger: Hvis man kunde tænke sig at faa Internationalisering af Mellemslesvig og Flensborg, saa maatte ogsaa Muligheden for Internationalisering af den sydligste Del af 1ste Zone dukke op, saa kræver vi ogsaa det. Naar man fra tysk Side siger dette, er det slet ikke, fordi man tænker sig Internationalisering af den sydligste Del af 1ste Zone, men det er, fordi man ønsker at holde enhver Mulighed for Agitation paa dette Spørgsmaal aaben. Jeg er fuldkommen enig i, hvad det ærede Medlem fra Ringkøbing her siger, og hvad i øvrigt stadig blev sagt af den foregaaende Regering: at vor Opfattelse er, at Spørgsmaalet angaaende 1ste Zone er definitivt afgjort ved Afstemningen dernede. Men fra tysk Side griber man Spørgsmaalet for at holde det aabent, for at forsøge at gribe ind, for om muligt paa et eller andet Tidspunkt at kunne udnytte Stillingen.

Paa samme Maade slutter jeg mig ganske til den i en stor Del af den nordslesvigske Presse fremsatte Opfattelse, at Internationaliseringskravet, fremsat fra Mellemslesvig, slet ikke sigter derhen. Hvad vi oplever, er noget, vi har set en Gang før. Den Gang man talte om Rømningen af 3die Zone, sagde netop den nordslesvigske Vælgerforening: Vi vil ikke være med til mere at rejse dette Krav, fordi vi hører, at det slet ikke er Rømning, man tænker paa, men man vil forsøge igen at rejse Krav om Afstemning i 3die Zone. Paa samme Maade nu. Internationaliseringskravet er en Omvej til Bestræbelserne for at søge Flensborg tvunget ind til Danmark mod dens Villie, saaledes som Kravet i Virkeligheden ogsaa opretholdes af de samme Kredse, som har Forbindelse med de mellemslesvigske og flensborgske Kredse, der virker for denne Sag herhjemme.

Det ærede Medlems Stilling til Internationaliseringspørgsmaalet er derfor ganske usikker. Hvad er det, det ærede Medlem vil? Vil han skabe en Stemning, som nødvendigvis vil vende sig til den bitreste Skuffelse for dem, som tror, at her er noget at bygge paa. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), som nu er kommet og atter sidder hos det ærede Medlem fra Ringkøbing, kender Historien og kender Verdensforholdene nu og ved vel, hvorledes man kan tænke sig Stormagternes Stilling til dette Internationaliseringspørgsmaal; og han ved, at der ikke er det fjerneste Holdpunkt for no-